

Turpinājumā Padome ir norādījusi, ka likumdevēja izdarītā izvēle Regulā Nr. 1367/2006 katrā ziņā pilnībā ir saderīga ar Orhūsas Konvenciju. Šajā ziņā Vispārējās tiesas sniegtā Orhūsas Konvencijas 9. panta 3. punkta interpretācija neesot pareiza, jo Vispārējā tiesa nav ievērojusi šīs konvencijas līgumslēdzējam pusēm piešķirto rīcības brīvību.

Tādējādi Padome lūdz Tiesu atcelt Vispārējās tiesas spriedumu iepriekš minētajā lietā un šajā lietā taisīt galīgo spriedumu, pilnībā noraidot prasītāju pirmajā instancē celto prasību.

(¹) Tiesas 1991. gada 7. maija spriedums lietā C-69/89 *Nakajima*/Padome (*Recueil*, I-2069. lpp.).

(²) Tiesas 1989. gada 22. jūnija spriedums lietā 70/87 *Fediol*/Komisija (*Recueil*, 1781. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 6. septembra Regula (EK) Nr. 1367/2006 par to, kā Kopienas iestādēm un strukturām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV L 264, 13. lpp.).

(⁴) 1998. gada 25. jūnija Orhūsas Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV L 124, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-338/08 *Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe*/Komisija 2012. gada 27. augustā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — P. Oliver, J. P. Keppenne un P. van Nuffel)

Pārējie lietas dalībnieki: *Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe*, Polijas Republika un Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2012. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-338/08;

— izskatīt lietu pēc būtības un noraidīt prasības atcelt Komisijas 2008. gada 1. jūlija lēmumus;

— piespriest prasītājam lietā T-338/08 atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus tiesvedībā pirmajā instancē un šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas pirmais izvirzītais pamats sakrīt ar pirmo pamatu lietā C-403/12 P.

Izvirzot otro pamatu, Komisija pakārtoti apgalvo, ka Vispārējā tiesa nav pareizi interpretējusi Orhūsas Konvencijas (¹) 9. panta 3. punkta piemērošanas jomu, ņemot vērā šīs konvencijas 2. panta 2. punkta otro apakšpunktu, jo tā ir nolēmusi, ka Komisija, pieņemot Regulu (EK) Nr. 149/2008 (²), nav rīkojusies kā "likumdevējs" iepriekš minētā 2. panta 2. punkta otrā apakšpunkta izpratnē.

(¹) 1998. gada 25. jūnija Orhūsas Konvencija par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem, kas apstiprināta ar Padomes 2005. gada 17. februāra Lēmumu 2005/370/EK (OV L 124, 1. lpp.).

(²) Komisijas 2008. gada 29. janvāra Regula (EK) Nr. 149/2008, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 396/2005, izstrādājot II, III un IV pielikumu, kuros noteikti maksimāli pieļaujamie atlieku līmeņi produktiem, uz ko attiecas minētās regulas I pielikums (OV L 58, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 21. septembrī iesniedza *Oberlandesgericht Innsbruck* (Austrija) — *Siegfried Pohl/ÖBB Infrastruktur AG*

(Lieta C-429/12)

(2013/C 9/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Innsbruck

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: *Siegfried Pohl*

Atbildētāja: *ÖBB Infrastruktur AG*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Savienības tiesībām to pašreizējā attīstības stadijā, it īpaši

1) Savienības tiesību vispārējam vienlīdzīgas attieksmes principam,

2) vispārējam diskriminācija vecuma dēļ aizlieguma principam LES 6. panta 3. punkta un ES Pamattiesību hartas 21. panta izpratnē,

3) diskriminācijas aizliegumam saistībā ar LESD 45. pantā paredzēto darba ņēmēju pārvietošanās brīvību,

4) Direktīvai 2000/78/EK (¹)